

בס"ד עש"ק פ' מסעי

אל כבוד מתפללי וידידי בית מדרשינו הע"י

אנו עומדים בימי בין המיצרים, מוסגר בתוכם, והעבודה הוא להתפלל מתוך הצרה עצמה לקיים מן המצר קראתי י-ה, ע"י בדברי השפת אמת סו"פ מסעי. וכאשר אנו חיים בתקופה קשה, כאשר השנאת ישראל בכל העולם מתרבה באופן מבהיל, וכל מי שרואה את זה יודע כי צריכים להרבות התפלה ובמעשים טובים, ולקבוע יותר שיעורי תורה, ולמעט בדברים אחרים, מצד אחד להודות ולהלל על החסדים שזכינו לראות, ומצד שני להתפלל ולצעוק מתוך המצב הנורא ששורה שאבדנו נפשות ישראל בני אברהם יצחק ויעקב, והסכנה בכל העולם לאחב"י כאשר שמענו מה שאירע בכמה מדינות.

ולכן ביום ראשון ערב ראש חודש יש לקבוע יום תענית, לא רק מציאות של תענית רק יום תענית, שנמשך קדושה על היום שיש להם שם יום עבודה, תענית הוא קרבן, שממעט חלבו ודמו עבור הש"י, ויום שמקריבים בו קרבן הוא יום גדול ואסור בעבודה, הרי יום תענית יש במשמעותו יום של עבודת ה', להרבות בו שיעורי תורה ולומר יותר תהלים, ולעסוק בצדקה וחסד.

אי לזאת מבקשים מאנשים בעלי יכולת לקבל על עצמם יום א' ליום תענית, הן במציאות להתענות הן בהנהגת היום, ולהתעלות ליום של עבודת השי"ת, ולא להתעסק בדברים שמה בכך בעת שאלפי מאחב"י יושבים בין שבעים זאבים מבקשים טרף רח"ל.

בימים אלו של רודפיה השיגוה, יכולים להשיג ע"י תפלה וצומות הרבה, ונזכה שהקב"ה ישמע תפלתינו ויקבל החלב והדם וירצה עלינו ונזכה להתגלות הגוא"צ במהרה בימינו.

בברכת שבתא טבא, שבת שני שמפטירין בו שמעו דבר י', ר"ת שד"י הוא יאמר הקב"ה לצרותינו די ויתגלה די אלוקותו לכל בריה ובריה.

אברהם הלוי שארר